

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptoriu[m] Nico. [de] Lira ordinis seraphici Francisci/
siue Expositio tripharia breuis vtil[is] in decalogu[m] legis
diuine**

**Henricus <de Frimaria>
Nicolaus <de Lyra>**

Colonie, 19.05.1495

Rubrica de fine mu[n]di [et] de extremo iudicio

urn:nbn:de:hbz:466:1-31207

|| De

tare sicut est hoc est quoniam homo videt pauperem haberest
tum. dare sibi ad bibendum. Vestire nudos hoc est
quoniam homo videt pauperem nudum et habere necessitatem
in vestibus vel calciamentis subuenire sibi et cooptare
eum per ei necessitatem. Ministrare infirmis. hoc est
quoniam homo videt vel sentit aliquem infirmum quod habet necessi-
tatem ut sibi seruat. seruire sibi in sua infirmitate et
sibi administrare. ¶ Visitare in carcera-
tos. et eos redimerem ex sua facultate si potest. vel per cuius
rare sibi elemosinas alienas si ex suo non potest. ¶ Si
scipere peregrinos hoc enim habentes domos vel ho-
spitium recipere eos in domum propriam et dare sibi coop-
torum et refectorum. ¶ Sepelire mortuos. hunc est quoniam homo
videt corpora mortuorum quod non habet quod eorum corpora
sepeliat sepelire ea si potest. vel facere ea sepeliri cum ele-
mosina aliena. Et hec omnia sunt opera misericordie de qua
bus ibimus in die iudicij redderemus.

¶ Rubrica define mudi et de extremo iudicio

Litem ut de extremo iudicio et finali iudi-
cio quod erit in fine mundi aliqd denotetur.
¶ Sciendum est quod iste mundus habebit finem
et totum destruet et oburet per ignem de celo missum. et
post hoc erit iudicium generale omnium hominum quod fuer-
runt ab adam usque ad finem seculi. quod omnes habent resurges-
re cum corporibus suis. et habent reddere de factis propriis
ratioem. Et quod bona egerunt habent in vita eternam. quod ve-
ro mala in ignem eternum. Est quod nos ad dnum quod licet aia
exiens a corpore mediate sit iudicata ad bonum vel
ad malum secundum ei merita. est enim extremum iudicium necesse

CExtremo iudicio

Iarum in q̄ iudicabit oīs hō v̄l' tot⁹ hō. s. aīa cū cor
pore. qz sicut insimul bonū v̄l'malū fecerūt. ita pe
nā v̄l'meritū habeant. Aīa aut̄ p̄us iuste iudicat̄
ad bonū v̄l' ad malū qz etiā p̄usq̄ corp⁹ bñ v̄l'ma
le opata ē. Nā anteq̄z corpus aliqd opetur sp̄ aīa
bñ p̄us voluntatē agendi illud. z sic p̄cedit corp⁹ in
q̄cūq̄ actu. Et ideo fīm dei iusticiā debz etiā ip̄m
corp⁹ p̄cedere in pena v̄l'in merito. ¶ Itē aīa cū
egredit̄ a corporenō bñ totū meritū v̄l'totā penaz
quā d̄z habere v̄nita cū corpore i die extremi iude
cij. qz multa sunt p̄uilegia z gaudia celestia q̄ dā
tur corpori vltima doces aīe. Et similit̄ mīta sūt
tormēta ifernalia q̄ p̄ueniūt corpi tm̄ de q̄b⁹ sup̄
dictū ē. Et de talib⁹ nō poterit fieri plenū iudicūt
soli aīesine corpe. z iō ē necessariū ad itegraz z ple
nā dei iusticiā. vt iextremū vylē iudicūt fiat. in q̄
def vnicūq̄ itegra merces suoꝝ opeꝝ tā in aīa q̄
in corpore. Est tñ sciendū q̄ ante mīdi finē veni
et antichristus q̄ nasci d̄z in babylonia z veniet in
ib̄lm. dices se eē xp̄m. vez messiā z oēs iudei cre
dēt in eū. Erit. n. hō vytiosis. faciēs multa mira
bilia v̄tute dyaboli. Et cū penis z tormēt̄ flagel
labit xp̄ianos nolētes credere in eū. pp̄t qđ sedu
cet multos. ¶ Venient aut̄ interim enoch z he
lyas q̄ reseruant̄ in testimonii xp̄i in paradiſo ter
restri. z p̄dicabūt ztra antixp̄m. Et pp̄t coꝝ p̄di
catōes mīti reprobabūt ip̄m antixp̄m tā iudei q̄
xp̄iani. Antixp̄s at̄ vidēs se reprobari ex coꝝ p̄di
catōib⁹ occidz eos. z p̄triduū resurgēt. z leuabūt
in celū. Post mortē p̄ enoch z helye. p. xv. dies

O 3.

regnabit āt̄ xp̄s ī magna gl̄ia putās se oīa sup̄as/
 se postq̄ occiderat Enoch r Helyā. h̄ die. xv. p̄
 eoꝝ morte Antixp̄s occidet a dei potētia p̄ M̄t̄
 haelē archā gelū. Judei p̄ovidētes malū finē an-
 tixp̄i ōes querent ad fidē veri xp̄i. r tūc erit vnuꝝ
 ouile r vñ pastor. Interfecto āt̄ antixpo nō statiz
 erit iudiciū. h̄ p̄us erūt signa magna i celo r i terra
 ad scandū vez iudiciū qd̄ postmodū ē fiedū. Nā
 h̄m q d̄ Math. xxiiij. ca. Sol obscurabit r luna
 nō dabit lumē suum. Stelle de celo cadēt. r v̄tu-
 res celoꝝ mouebūt Sz moralr itelligēdo itellige
 re possim⁹ q̄ sol obscurabit. i. xp̄s q̄ ē sol iusticie
 efficiet obscur⁹ ḡtra nos. r rigid⁹. r asp vñ solz no-
 bis ec̄ pi⁹ r misericors. luna nō dabit lumē suū. i.
 v̄go maria q̄ ē luna electa nō dabit lumē sue iter-
 cessionis. quā p nobis sp̄ facit ad filiu. Stelle de
 celo cadēt. i. sc̄i q̄ fulgebūt sic̄ stelle i ꝑspectu dei
 de celo cadēt qntū ad nrā i tercessionē. qm̄ sācti
 hs habem⁹ in aduocatos nostros nō itercedent
 tūc p nob̄. nisi p iusticia dei. r v̄tutes celoꝝ moue-
 bunt. i. ageli q̄ sūt nūc ad nrām custodiā tūc erūt
 ḡtrans ad iudicādū r accusādū nos i pctis nr̄is
 de q̄b̄ noluerim⁹ pñiaz agere r ita mouebunt de
 fauore i odū Sz an hec signa celestia erūt signa i
 terra magne pfectonis. qm̄ vt d̄r Luce. xxi. ca.
 Surget gens ḡtra ḡtez. r regnū aduers⁹ regnū
 Et terre mot⁹ erūt p loca magni. Et pestilētie et
 fames r̄c. Et hecoia ūcia dolor⁹ sūt. Hec āt̄ m̄k
 ta alia signa magna erūt. Et p̄ hec coedētib⁹ r b̄
 b̄tib⁹ hoīb̄ yeniet ignis magn⁹ de celo. r ꝑburz

Extrēmo iudicio

totā terrā ita q̄ oīa in cinerē queruntur. Et factā p̄sū matrē omnīū rex ad sonū tube oēs resurgēt cum corporib⁹ suis tā boni q̄ mali ita q̄ oēs erūt in statu trigintatriū ānoꝝ fīm etatē in q̄ xp̄s et surrexit. Erūt tñ boni pulchri ⁊ lucidi ⁊ impassibiles. Mali at deformes turpes ⁊ passibiles. Etoēs coadunabunt in valle Josaphat. q̄ ē ppe hierlm̄. Et factā oīm p̄gregatōe q̄ fuerūt ab Adā vscq̄ ad finē mūdi. Tūc veniet iudex. s. iesus xp̄s fili⁹ dē viuī cū p̄tāte m̄ḡa ⁊ maiestatesq̄ nubē candidā et cū eo sc̄tōꝝ milia. ⁊ sepabunt boni a mal' qm̄ āge si ponēt bonos a dextris malos at ad sinistros p̄rato qdē iudicio tūc dīc̄ iudex his q̄ a sinistris erūt p̄ctā ⁊ i gratitudines suas. qm̄ noluerūt facēt mīaz cū pxio suo subueniēdo sibi i necessitatib⁹ suis tā corporalib⁹ q̄ et spūalib⁹ pp̄f qd̄ dabit snīaz qdēnā toriā ⁊ tra eos dices. Itē maledictiū ignē eternū. His at q̄ a dextris erūt dicet bona opa sua ⁊ oēm mīaz suā quā fecerūt cū pxio suo administrādo sebi in om̄i necessitate sua. pp̄t qd̄ dabit eis snīam̄ meritoriā dices. Venite bñdicti p̄is mei p̄cipite regnū meū ⁊ sic im̄mediatefiet hāz snīarū executio qm̄ ibūt mali in ignē eternū boni at in vitā eternā. Lui⁹ ille nos faciat eē p̄ticipes q̄ viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ amen.

Explīcat p̄ceptorū vene. Nicolay de lyra cui⁹ alijs q̄busdā cert⁹ tractatul⁹ p̄utilib⁹. p̄dicātib⁹ necnō p̄fessiōes audiētib⁹ mltū quenīc̄ Imp̄ssū Colonie in ātiq̄ foro p̄ me Hermānū Bomgart de Ketwyck Anno dñi. 1495. i⁹. mēs May